

[Przewodniczący 00:00:00.000]

Jeśli chodzi o pouczenie, to informuję, że uzasadnienie ogłoszonego wyroku przedstawione zostanie wyłącznie w formie ustnej bezpośrednio po ogłoszeniu wyroku. Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna, a w konsekwencji prowadzić musiała do uchylenia zaskarżonego wyroku w jego punktach 1 i 3 i przekazaniu sprawy obwinionego A. P. o zarzucony mu czyn z artykułu 87 paragraf 1 Kodeksu wykroczeń Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Postępowanie dowodowe w tej sprawie w części istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga powtórzenia. Kwestią zasadniczą dla rozstrzygnięcia pozostaje ocena miarodajności i prawidłowości badań trzeźwości obwinionego przeprowadzonych w dniu 7 sierpnia 2017 roku, o godzinie 4:40, oraz godzinie 4:57. Wynik pierwszego badania został przez Sąd I instancji opierający się

w tym względzie na opinii biegłej zakwestionowany z tego powodu, iż na krótko przed wykonaniem tego badania obwiniony palił papierosa. Zaś przyczyną podważenia drugiego z badań pozostawała kwestia prawidłowości przeprowadzonego badania w aspekcie czasu wdmuchiwanego powietrza przez obwinionego. W odniesieniu do pierwszego pomiaru apelujący kwestionuje niezbadanie i niewskazanie przez biegłą, w jaki sposób palenie tytoniu w czasie poprzedzającym badanie wpłynęło na wynik badania trzeźwości obwinionego. Biegła wskazała na rozprawie, że dochodzi wówczas do zawyżeni..., zawyżenia wyniku badania. Z załączonej do akt sprawy instrukcji obsługi urządzenia (...) nie wynika, by palenie tytoniu na krótko przed badaniem miało wpływ na wynik badania. Jednak nie tylko z zeznań funkcjonariuszy policji przeprowadzających badanie obwinionego, lecz także z obowiązującego w czasie czynu Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 grudnia 2015 roku w sprawie badań na zawartość alkoholu

w organizmie paragraf 3 ustęp 2 wynika, że badania nie przeprowadza się przed upływem 15 minut pod chwilą zakończenia spożywania alkoholu, lub palenia tytoniu przez osobę badaną. Wedle opiniującej w tej sprawie biegłej ocena wpływu palenia tytoniu na prawidłowość wyniku pierwszego badania różniącego się od badania drugiego

w minimalnym stopniu może zostać dokonana przez pryzmat wyniku drugiego badania. Jak wskazała biegła na rozprawie, wedle jej opinii nie ma w niższej sprawie drugiego prawidłowego pomiaru, który mógłby wykluczyć wpływ palenia tytoniu na pierwszy pomiar. Warunkiem wzięcia pod uwagę wyniku drugiego badania pozostaje natomiast ustalenie prawidłowości jego przeprowadzenia. Badanie to zakwestionowane zostało przez biegłą, ze względu na zbyt krótki jej zdaniem czas wydechu, przy tym badaniu. Oskarżyciel ma jednak rację, gdy podnosi, że załączona do akt sprawy i instrukcja obsługi urządzenia użytego do przeprowadzenia tego badania wymaga dla jego prawidłowości

w tym względzie jedynie uzyskania do badania odpowiedniej ilości wydmuchiwanego powietrza, zaś czas jego wdmuchiwanego nie ma wedle tej instrukcji znaczenia. Ilość wydmuchiwanego powietrza wymaga instrukc..., wymagana instrukcją została pozyskana do drugiego badania obwinionego. Wedle twierdzeń apelującego urządzenie, którym przeprowadzono to badanie jest tak skonstruowane, że w przypadku uzyskania potrzebnej do badania

ilości powietrza pomiar następuje automatycznie niezależnie od czasu wdmuchiwanego powietrza i nie można tego pomiaru wydłużyć. Nie przekonują w tym względzie twierdzenia biegłej z rozprawy, że w instrukcjach obsługi urządzeń działających na zasadzie spektrofotometrii w podczerwieni doprecyzowane jest, że badanie należy wykonać w minimalnym czasie 3 sekund i objętości powietrza, co najmniej półtora litra. Twierdzenie to odnosi się do abstrakcyjnych instrukcji obsługi i nie koresponduje z treścią instrukcji załączonej do akt sprawy. Biegła odnosi się przy tym do zmian w instrukcjach obsługi podobnych urządzeń na przestrzeni lat, należy zatem wyjaśnić w tym zakresie kwestie aktualności instrukcji załączonych do akt sprawy. Ta, która znajduje się w akc..., w aktach sprawy, jak wynika z zawartych w jej treści informacji, na dole każdej strony jest informacja o 2005 roku, pochodzi właśnie z 2005 roku. Celowe zatem także w świetle twierdzeń biegłej pozostawałoby wyjaśnienie, czy załączona do akt sprawy instrukcja pozostanie aktualna, a jeśli nie, koniecznie będzie załączenie instrukcji aktualnej, jeśli okaże się, że konstrukcja nie jest aktualna. Z tych wszystkich względów konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i 3 przekazanie sprawy o zarzucany obwinionemu czyn z artykułu 87 paragraf 1 Kodeksu wykroczeń Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W ponownym postępowaniu Sąd I instancji dopuści dowód

z opinii innego biegłego właściwej specjalności, który odniesie się do prawidłowości pomiarów trzeźwości przeprowadzonych z udziałem obwinionego. Ustali także Sąd, czy instrukcja obsługi urządzenia (...) pochodząca z 2005 roku jest w dalszym ciągu aktualna. Jeśli odpowiedź na to pytanie będzie negatywna, pozyska Sąd aktualną

z opinii innego biegłego właściwej specjalności, który odniesie się do prawidłowości pomiarów trzeźwości przeprowadzonych z udziałem obwinionego. Ustali także Sąd, czy instrukcja obsługi urządzenia (...) pochodząca z 2005 roku jest w dalszym ciągu aktualna. Jeśli odpowiedź na to pytanie będzie negatywna, pozyska Sąd aktualną

instrukcję, do tej instrukcji odniesie się również biegły. Jeśli biegły uzna, że nie ma podstaw do kwestionowania drugiego z badań i jest ono prawidłowe, odniesie się wówczas również do tej kwestii, którą podniósł w opinii ustnej, a częściowo także w pisemnej, mianowicie do kwestii wpływu palenia tytoniu na krótko przed pierwszym badaniem na wynik tego badania. Jeśli chodzi o czyn przypisany obwinionemu w punkcie 2, to w tym zakresie zaskarżony wyrok, który w dalszym ciągu przed rozstrzygnięciem Sądu Odwoławczego nie był prawomocny, musiał zostać zmieniony niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Z mocy artykułu 440 Kodeksu postępowania karnego, stosowanego poprzez artykuł 109 paragraf 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, Sąd Odwoławczy rozpoznając niniejszą sprawę uznał, że utrzymanie zaskarżonego i nieprawomocnego wyroku w tej części byłoby rażąco niesprawiedliwe.

W punkcie 2 zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał obwinionego A. P. za winnego popełnienia czynu, stanowiącego wykroczenie z artykułu 95 Kodeksu wykroczeń, a polegającego na tym, że obwiniony w dniu 7 sierpnia 2007 roku w G. prowadził samochód osobowy M. (...), nie posiadając przy sobie wymaganych dokumentów, to jest dowodu rejestracyjnego pojazdu, oraz polisy OC pojazdu. Za wykroczenie zdefiniowane w przepisie artykułu 95 Kodeksu wykroczeń odpowiada ten, kto prowadzi na drodze publicznej pojazd, nie mając przy sobie wymaganych dokumentów. To natomiast, jakie dokumenty powinien mieć przy sobie kierujący pojazdem określa artykuł 38 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym. Z dniem 4 czerwca 2018 roku w życie weszła nowelizacja tego przepisu, zgodnie z którą posiadanie dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, lub dowodu opłacenia składki za to ubezpieczenie, oraz dowodu rejestracyjnego nie jest już wymagane przepisami prawa. Wprawdzie, zgodnie z artykułem 17 ustęp 1 punkt 1 ustawy z dnia

9 maja 2018 roku o zmianie ustawy prawa o ustroju sądu..., przepraszam Prawa o ruchu drogowym, oraz niektórych innych ustaw artykuł 38 stosowany musiał być w brzmieniu dotychczasowym, do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych, umożliwiających przekazywanie informacji do Centralnej Ewidencji Pojazdów o zatrzymaniu dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego, oraz informację o jego zwrocie w sposób,

o którym mowa w artykule 132, to jednak aktualnie, począwszy od dnia 1 października 2018 roku rozwiązania techniczne, o których mowa w artykule 117 ustęp 1 punkt 1 wspomnianej ustawy z dnia 9 maja 2018 roku zostały już wprowadzone w życie. Obecnie zatem nie ma już obowiązku posiadania przy sobie przez prowadzącego pojazd w ruchu lądowym dokumentów, o których mowa w zarzucie postawionym obwinionemu. Zgodnie natomiast z artykułem 2 paragraf 1 Kodeksu wykroczeń, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna, niż w czasie popełnienia wykroczenia stosuje się ustawę, co do zasady nową. Ustawę obowiązującą poprzednio należy stosować wyłącznie wówczas, gdyby była względniejsza dla sprawy. Skoro wedle ustawy obowiązującej w czasie orzekania przez Sąd Odwoławczy czyny z artykułu 95 Kodeksu wykroczeń przypisane obwinionemu nie były już zabronione, jako wykroczenie, konieczna stała się zmiana zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu z artykułu 95 Kodeksu wykroczeń i obciążenie kosztami postępowania w tym zakresie Skarbu Państwa. Można na marginesie dodać, że nawet, gdyby to orzeczenie się uprawomocniło, to zgodnie z artykułem 2 paragraf 2 Kodeksu wykroczeń, jeżeli według nowej ustawy czyn objęty orzeczeniem, w tym wypadku prawomocnym nie jest już zabroniony pod groźbą kary, ukaranie uważa..., uważa się za niebyłe. W związku z tym to ukaranie tak, czy inaczej należałoby uznać za niebyłe. W terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku strona może złożyć...

[koniec części 00:10:24.208]

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 19 lutego 2019 r.